

ПОСТ И МОЛИТВА

Милена Грубер

2 Царе 12:16-23

¹⁶И Давид се моли на Бога за детето; и пости Давид, и влезе, та пренощува легнал на земята. ¹⁷И по-старите слуги на дома му дойдоха при него, за да го вдигнат от земята; но той отказа, нито вкуси хляб с тях. ¹⁸И на седмия ден се бояха да му кажат, че детето е умряло, защото си казваха: Ето, докато детето бе още живо, говорехме му и той не слушаше думите ни; колко ли ще се измъчва, ако му кажем, че детето е умряло! ¹⁹Но Давид, като видя, че слугите му шепнеха помежду си, разбра, че детето е умряло; затова Давид попита слугите си: Умря ли детето? А те рекоха: Умря. ²⁰Тогава Давид стана от земята, уми се и се помаза, и като се преоблече, влезе в Господния дом и се поклони. После дойде у дома си; и, понеже поиска, сложиха пред него хляб и той яде. ²¹А слугите му го попитаха: Какво е това, което стори? Ти пости и плака за детето, докато беше живо; а като умря детето, стана и яде хляб! ²²А той каза: Докато детето беше още живо, постих и плаках, защото си рекох: Кой знае? Може Бог да ми покаже милост и детето да остане живо. ²³А сега то умря; защо да постя? Мога ли да го върна назад? Аз ще ида при него, а то няма да се върне при мене.

3 Царе 21:12

¹²Прогласиха пост, и поставиха Навутея на видно място пред людете.

Исая 21:6-14

⁶Не е ли това постът, който аз съм избрал – да се развързват връзките на безбожието, да се разхлабват възлите на ярема, да се пускат на свобода угнетените и да разчупите всеки ярем? ⁷Не е ли да разделяш хляба си с гладния и да заведеш в дом сиромаси без покрив? Когато видиш гол, да го обличаш и да не се криеш от своите еднокръвни? ⁸Тогава светлината ти ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще процъфти. Правдата ти ще върви пред теб и славата Господна ще ти бъде задна стража. ⁹Тогава ще викаш и Господ ще отговаря. Ще извикаш и Той ще каже: Ето Ме! Ако махнеш отсред себе си ярема, соченето с пръст и злите думи, ¹⁰ако раздаваш хляба букв.: душата си на гладния и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще грее в тъмнината и мракът ти ще бъде като пладне. ¹¹Господ ще те води постоянно, ще насища душата ти в суша и ще дава сила на костите ти, и ти ще бъдеш като напоявана градина и като воден извор, чиито води не пресъхват. ¹²И идващите от теб ще съградят отдавна запустелите места, ще изправиш основите на много поколения; и ще се наречеш възстановител на развалините, възобновител на пътища за живеене. ¹³Ако въздържиш крака си за съботата, да не вършиш делата си в

светия Ми ден; и наречеш съботата наслада, светия ден на Господа – почитаем; и го почиташ, като не следваш своите пътища и не търсиш своите дела, и не говориш своите думи,¹⁴ тогава ще се наслаждаваш в Господа и аз ще те направя да яздиш по високите места на земята, и ще те храня с наследството на баща ти Яков – защото устата на Господа изговори това.

Матей 58:21

²¹А тоя род не излиза, освен с молитва и пост.

Лука 2:37

³⁷И беше вдовица за цели осемдесет и четири години), която не се отделяше от храма, <дето> нощем и денем служеше <Богу> в пост и молитва.

Лука 5:33-35

³³А те Му казаха: Учениците на Йоан често постят и правят молитви, както и тези на фарисеите, а Твоите ядат и пият.³⁴Исус им каза: Можете ли да накарате сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях?³⁵Ще дойдат обаче дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях; тогава, през онези дни, ще постят.

Марко 9:28-29

²⁸И когато влезе в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним? ²⁹И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост.

Данаил 9:2-22

²В първата година от царуването му аз, Даниил, разбрах от книгите броя на годините, за които беше Господното слово към пророк Еремия, че ще се изпълнят седемдесет години за запустението на Ерусалим.³И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретиче, и пепел.⁴И се помолих на Господа, своя Бог, и изповядах, и казах: О, Господи, велики и страшни Боже, който пазиш завета и милостта Си за онези, които Те любя и пазят Твоите заповеди! ⁵Съгрешихме, постъпихме неправедно и безбожно, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите правила. ⁶И не послурахме Твоите слуги, пророците, които говориха в Твое Име на царете ни, първенците ни и бащите ни, и на целия народ на земята. ⁷При Теб, Господи, е правдата, а при нас – срамът на лицето, както е и днес; при юдовите мъже и при ерусалимските жители, и при целия Израил, при близките и далечните, по всички страни, където си ги изгонил заради престъплението, което извършиха против Теб. ⁸Господи, при нас е срамът на лицето – при царете ни, първенците ни и бащите ни – защото съгрешихме против Теб. ⁹При Господа, нашия Бог, са милостта и прошката, защото се разбунтувахме против Него, ¹⁰и не послурахме гласа на Господа, своя Бог, да ходим в Неговите закони, които положи пред нас чрез Своите слуги, пророците. ¹¹И целият Израил престъпи закона Ти и се

отклони, така че не послуша гласа Ти. Затова се изля върху нас проклятието и клетвата, записана в закона на Божия слуга Мойсей, защото съгрешихме против Него. ¹²Той изпълни Своите думи, които говори против нас и против нашите съдии, които ни съдеха – да докара върху нас голямо зло, каквото не е ставало никъде под небето, както стана в Ерусалим. ¹³Както е писано в закона на Мойсей, цялото това зло дойде върху нас; но ние не се молихме пред Господа, своя Бог, да се върнем от беззаконията си и да обърнем внимание на Твоята истина. ¹⁴Затова Господ се погрижи за това зло и го докара върху нас; защото Господ, нашият Бог, е справедлив във всичките Си дела, които върши; а ние не послушахме гласа Му. ¹⁵И сега, Господи, Боже наш, който изведе народа Си от египетската земя със силна ръка и Си създаде име, каквото е днес! Съгрешихме и вършихме безбожие. ¹⁶Господи, според цялата Си правда, моля Те, нека гневът Ти и яростта Ти се отвърнат от Твоя град Ерусалим, светия Ти хълм – защото заради нашите грехове и заради беззаконията на бащите ни Ерусалим и Твоят народ станаха за присмех на всички, които са около нас. ¹⁷И сега, чуй, Боже наш, молитвата на слугата Си и молбите му, и осияй с лицето Си над запустялото Си светилище – заради Господа! ¹⁸Боже мой, приклони ухото Си и чуй; отвори очите Си и виж опустошенията ни и града, който се нарича с Твоето Име! Защото не заради своята правда принасяме молбите си пред Теб, а заради многото Твои милосърдия. ¹⁹Господи, чуй! Господи, прости! Господи, обърни внимание и подействай! Не забавяй заради Себе Си, Боже мой, защото с Твоето Име се наричат градът Ти и народът Ти! ²⁰И докато още говорех и се молах, и изповядвах своя грях и греха на народа си Израил, и принасях молбата си пред Господа, своя Бог, за светия хълм на своя Бог, ²¹докато още говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението в началото, се докосна до мен, когато бях напълно изтощен или: летейки бързо стигна до мен, около часа на вечерния принос. ²²И ми даде да разбере и говори с мен, и каза: Данииле, сега излязох, за да те науча да разбираш.

Псалми 35:13

¹³А аз, когато те боледувах, Аз се обличах във вретиче, Смиряхах с пост душата си, И молитвата ми се връщаше в пазухата ми и се повтаряше.

Псалми 69:10

¹⁰Когато плачех в душата си с пост, ме хулеха; ¹¹когато облякох вретиче за дреха, станах им за поговорка.

Лука 5:33

³³И те Му рекоха: Йоановите ученици често постят и правят молитви, така и фарисейските, а Твоите ядат и пият.